

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Σύναξη της Παναγίας της Καμαριώτισσας στην Σαμοθράκη

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/3476/saint.aspx>
για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες
κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 26/4/2015 8:31:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 22/12/2024 03:17:47

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει 4 ημέρες μετά το Άγιο Πάσχα.

Ημ/νια Βίου: 26/4/2015 8:31:00 μμ

Βιογραφία

Τὸν σὸν τόκον, Παρθένε, διασώζεις,
ἐκ τῆς τοῦ Ἡρώδου θηριωδίας,
εἰς Αἴγυπτον φυγαδεύουσα·
καὶ αὖθις, ἐκ τῆς τῶν εἰκονομάχων μανίας,
σὴν εἰκόνα, τῆς θλάσεως περισώζεις,
εἰς Σαμοθράκην προπέμπουσα.

Στο χωριό Καμαριώτισσα της Σαμοθράκης, το λιμάνι του νησιού και στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου βρίσκεται η εικόνα της Παναγίας της Καμαριωτίσσης. Η μνήμη της τιμάται κάθε χρόνο την Πέμπτη της Διακαινησίμου Εβδομάδος.

Στα χρόνια της εικονομαχίας αν και δε γνωρίζουμε την ακριβή χρονική στιγμή, αλλά στα μέσα της Άνοιξης και μάλιστα την Πέμπτη της Διακαινησίμου εκείνης της χρονιάς, συνέβη το θαυμαστό γεγονός της εύρεσης της ιεράς εικόνας της Παναγίας στο νησί της Σαμοθράκης.

Το ιστορικό αυτό γεγονός συνέβη κατά προσέγγιση μεταξύ πρώτης ή στις αρχές της δεύτερης δεκαετίας του 9ου μ.Χ. αιώνα.

Κατά τα ξημερώματα κάποιοι ψαράδες ήταν μαζεμένοι στον ορμίσκο στα βορειοδυτικά του νησιού εκεί που είναι το σημερινό επίνειο και ασχολούνταν με την τακτοποίηση των δικτύων όταν διέκριναν στο βάθος του ορίζοντα ένα φως λαμπερό χωρίς όμως να βλέπουν κάτι να επιπλέει στη θάλασσα.

Όσο περνούσε η ώρα το φως γινόταν πιο ζωηρό και μαζί του μεγάλωνε η περιέργεια και η απορία τους καθώς δε μπορούσαν να εξηγήσουν τι ήταν αυτό το φως που έβλεπαν και που συνεχώς τους πλησίαζε.

Πράγματι, δεν έπεσαν έξω. Ενώ το φως ολοένα και ερχόταν πιο κοντά τους, οι αχτίδες που σκόρπιζε γίνονταν πιο διακριτές και οι αντανάκλασεις έμοιαζαν με πλεύσιμο που κατευθυνόταν στο μικρό λιμάνι. Οι ψαράδες σταμάτησαν τη δουλειά τους κι άρχισαν να συζητάνε για το παράξενο φαινόμενο κάνοντας υποθέσεις ανάλογα με τη φαντασία που διέθετε ο καθένας τους.

Η περιέργεια τους έφτασε στο αποκορύφωμα όταν το περίεργο θέαμα έφτασε πολύ κοντά και παρά τις προσπάθειες τους να το δουν καθαρά δεν τα κατάφερναν παρ' όλο που σκαρφάλωναν άλλοι στα βράχια κι άλλοι στα δέντρα και τούτο γιατί τους εμπόδιζε να δουν καθαρά η λάμψη που εξέπεμπε καθώς και ο μικρός όγκος του σε σύγκριση με τα κύματα.

Έτσι αποφάσισαν να ρίξουν τις βάρκες στη θάλασσα για να το πλησιάσουν και να λυθεί το μυστήριο. Στη μια βάρκα μπήκαν δύο βαρκάρηδες και στην άλλη ένας μονάχος του και κωπηλατώντας άρχισαν όλοι μαζί να πλέουν προς το παράξενο και μυστηριώδες πλεύσιμο που τώρα βρίσκονταν σε απόσταση μικρότερη από μισό μίλι.

Η μια βάρκα ακολουθούσε την άλλη σε μικρή απόσταση όταν φθάνοντας περίπου σε απόσταση εκατόν οργιές από τη στεριά και σα να υπήρξε κάποιο σύνθημα μεταξύ τους σταμάτησαν να κωπηλατούν και περίμεναν να φτάσει το πλεύσιμο.

Έτσι ακριβώς κι έγινε. Ένα μικρό αντικείμενο που χρύσιζε από τις ακτίνες του ήλιου, σπρωγμένο από το ρεύμα της θάλασσας, αφού έκανε έναν κύκλο ήρθε και σταμάτησε ανάμεσα στις δύο βάρκες.

Οι βαρκάρηδες μόλις το είδαν το πλεύρισαν, τραβώντας γρήγορα κουπί, και τότε αντίκρυσαν εμπρός τους ένα μεταλλικό κουτί κλεισμένο ερμητικά. Αφού το περιεργάστηκαν με προσοχή θέλησαν να μάθουν τι ήταν αυτό που έκρυβε. Στην πρώτη βάρκα ο ένας ψαράς κρατούσε το κιβώτιο όσο ο άλλος τραβούσε κουπί, ενώ ο δεύτερος ψαράς ακολουθούσε ώστε να φτάσουν στην ακτή όπου τους περίμεναν οι υπόλοιποι γεμάτοι αγωνία. Αφού έφτασαν επιτέλους στην ακτή και τους περιτριγύρισαν όλοι, έδεσαν γρήγορα τις βάρκες τους όπως - όπως κι επιδόθηκαν με βιασύνη στο άνοιγμα του μεταλλικού κουτιού ενώ όλοι τους έκαναν διάφορες σκέψεις σχετικά με τον κρυμμένο θησαυρό.

Πράγματι, θησαυρός υπήρχε και μάλιστα ανυπολόγιστης αξίας. Αντίκρυσαν μιαν εικόνα με τη σεβάσμια μορφή της Θεομήτορος που κρατούσε στην αγκαλιά της το Υιό της και Κύριο μας, Ιησού Χριστό, που στα χέρια του κρατούσε το σύμπαν. Η δε εικόνα έφερε τον τίτλο «Παναγία η Καμαριώτισσα».

Μεγάλο δέος κατέλαβε τις ψυχές όλων και με χαρά κι ανέκφραστη αγαλλίαση δόξασαν τον Πανάγαθο Θεό. Αφού έβγαλαν από τις αποσκευές τους ένα καθαρό υφαντό, το έστρωσαν πάνω στην κουπαστή μιας βάρκας και πάνω του απόθεσαν τη σεβάσμια εικόνα αφού με φόβο και ευλάβεια προσκύνησαν εμπρός της. Ύστερα αποφάσισαν μόλις βραδυάσει να τη μεταφέρουν στα φτωχόσπιτά τους καθότι στα μέρη τους δεν υπήρχε κάποιο αξιόλογο οίκημα.

Μετά ασχολήθηκαν πάλι με το φαινόμενο και κυρίως με τον παράδοξο τρόπο άφιξης της εικόνας κι όλοι συμφώνησαν ότι επρόκειτο περί θαύματος. Πάλι οι τρεις βαρκάρηδες άρχισαν να περιγράφουν με περισσή λεπτομέρεια τα συμβάντα, αναφέροντας κι επισημαίνοντας ότι κατά την πορεία σταμάτησαν να κωπηλατούν γιατί τα χέρια τους είχαν παραλύσει και κανείς από τους τρεις δεν τολμούσε να ανακοινώσει στον άλλον τι ακριβώς του συνέβαινε. Έδιναν την εντύπωση ότι σταμάτησαν γιατί βρίσκονταν σε κατάσταση αναμονής. Τα ονόματα τους που σώθηκαν προφορικά, σύμφωνα με την παράδοση, αφού δε γνώριζαν γραφή είναι Παύλος ο μεγαλύτερος, μαζί με τον μικρότερο αδελφό του τον Ραξή, ο οποίος πήρε την εικόνα και τη μετέφερε στην ακτή, ενώ στην άλλη βάρκα επέβαινε κάποιος ονόματι Λάμπρος. Στο δε γεύμα που ακολούθησε το μεσημέρι, συζητούσαν το πότε και που θα τοποθετούσαν την ιερή εικόνα της Αειπαρθένου Θεοτόκου. Η αρχική τους σκέψη να διαφυλάξουν την εικόνα σε κάποιο σπίτι άλλαξε στη συνέχεια και αποφάσισαν από κοινού να την εγκαταστήσουν στον αρχικό τόπο που έφτασε, για να γίνει η Προστάτιδα τους. Αφού όλοι συγκατατέθηκαν, ανέβηκαν σαράντα βήματα πιο πάνω από το σημείο αυτό και στα ερείπια που είχαν απομείνει από κάποιο Ναό έφτιαξαν μια θέση σαν θρόνο στην Κυρία του Ουρανού και τοποθέτησαν εκεί πάνω την Εικόνα της Παναγίας της Καμαριώτισσας την Πέμπτη μετά το Πάσχα.

Γι' αυτό και προς τιμήν Της εκείνη την ημέρα τελείται πανήγυρις όπου συμμετέχει όλος ο λαός του νησιού στη γιορτή που είναι πασίγνωστη με το όνομα «Το πανηγύρι της Καμαριώτισσας».

Οι παραπάνω ψαράδες και όλοι οι άλλοι κάτοικοι του νησιού παρά τις ασχολίες τους για την καθημερινή διαβίωση φρόντισαν με λατρεία την Πανάχραντο, ώστε ποτέ να μην Της λείψει το θυμίαμα, το κερί και το λάδι, και το κανδήλι Της να μη παύσει ποτέ να αναδίδει το φως το ιλαρό που παρέχει ελπίδα και παρηγοριά σε όλους μας.

Με το πέρασμα του χρόνου χτίστηκε ένα μικρό εκκλησάκι που στη συνέχεια ευπρεπίστηκε ώστε όλοι Σαμόθρακες να προσέρχονται και να ασπάζονται ευλαβικά την θαυματουργό Εικόνα της Παναγίας της Καμαριώτισσας ζητώντας τη βοήθεια και την προστασία Της σε δύσκολες στιγμές και χαλεπούς καιρούς. Γιατί η Παναγία αποδείχτηκε προστάτιδα σε όσους βρίσκονται σε κίνδυνο, φύλακας για τους ανάπηρους, συγκυβερνήτης αυτών που ταξιδεύουν στη θάλασσα. Και από τότε όλοι συνήθιζαν να λένε «πάμε να ανάψουμε μια λαμπάδα, ν' ανάψουμε το κανδήλι και να προσκυνήσουμε την Καμαριώτισσα». Για τα άπειρα θαύματα Της δεν υπάρχει γλώσσα που μπορεί να τα αναφέρει και να τα απαριθμήσει. Γιατί Αυτή είναι για το νησί μια ανεξάντλητη πηγή θαυμάτων και θεραπειών για όλον τον κόσμο. Χαρίζει το φως στους τυφλούς, απελευθερώνει τους δαιμονισμένους, θεραπεύει τους αρρώστους και τους γεμίζει δύναμη. Εισακούει τα παρακάλια από τις άτεκνες γυναίκες και τις χαρίζει το παιδί που επιθυμούν. Τους ναυτικούς που Την επικαλούνται, όταν είναι σε κίνδυνο, τους διασώζει και όλους τους ανθρώπους, σε θάλασσα και στεριά, όταν υποφέρουν απαλύνει τον πόνο τους. Κι έγινε ελπίδα και παρηγοριά, στολίδι και κόσμημα του νησιού. Η θαυματουργός εικόνα της Παναγίας της Καμαριώτισσας και προστάτιδα υπέρμαχος όλων. Ας είναι ευλογημένη η Χάρη Της.

«Τη αυτή ημέρα, τη Πέμπτη της Διακαινησίμου, έκκλησιαστικήν εορτήν και πανήγυριν τελούμεν εις τιμήν και μνήμην της Παναγίας Θεοτόκου εν τω φερωνύμω Ναώ και τη κώμη Καμαριωτίσση, εις ανάμνησιν της εκ των εικονομάχων διασώσεως, της ιεράς και σεβάσμιαις εικόνας, της Παναγίας της Καμαριωτίσσης· ήτις δια θαυμάσιου και παραδόξου τρόπου, εν τη Σαμοθράκη αφίχθη, των θαλασσίων κυμάτων επιβαίνουσα. Κατέστη δε εν ημίν, Προστάτις υπέρμαχος, αγκάλισμα και κλέος λαμπρότατον έτι δε και την προσωνυμίαν τω τόπω προσήνεγκε».

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεία χάριτι, ἀξιωθῶμεν, καὶ ὑμνήσωμεν, τὴν Πολιοῦχον, Καμαριωτίσης εἰκόνα τὴν πάνσεπτον. Τῶν θλιβομένων ἐστὶ παραμύθιον, καὶ ἰαμάτων πηγὴ ἀνεξάντλητος. Μῆτερ Πάναγνε, ἀεὶ τῷ Υἱῷ σου ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α'. Τον Συνάναρχον Λόγον.

Σεβασμίαν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, τὴν ἐν θαλάσῃ οφθείσαν, τὴν ἐπισκέπτειν ἡμῶν, προσκυνούμεν εὐλαβῶς καὶ ἀσπαζόμεθα ὅτι ἠυδόκησεν ελθεῖν, ἀπαλλάξαι τῶν δεινῶν καὶ χάριτας δωρ.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ'. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ.

Εἰ καὶ ἐν πόντῳ ἐτέθης Πανάχραντε, ἀλλὰ πελάγους διῆλθες τὴν ἕκτασιν· καὶ κατέστης ναυτιλλομένων ἢ πλοηγός, τὸ σεπτὸν Σαμοθράκης καὶ θεῖον ἀγλάϊσμα· καὶ τοὺς σοῦς δεομένους φυλάττεις Ἀπεΐρανδρε· ἢ τοῖς νοσοῦσι, παρέχουσα ἴασιν.

Μεγαλυνάριον

Ἄσπιλε ἀμόλυντε καὶ ἀγνή, θεῖαν σου εἰκόνα ἐπισκέπτειν τὴν προσφιλεῖ· τὴν διασωθεῖσαν, ἐκ τῶν εἰκονομάχων, ἐν πίστει προσκυνοῦντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Παναγία η Καμαριώτισσα

Παραπομπές

- [Ιερά Μητρόπολη Αλεξανδρουπόλεως & Τραϊανουπόλεως](#)
- [Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος](#)
- [VOUTSINASILIAS](#)